

Fővárosi Ítéltábla
13.Gf.40.663/2015/6-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Móricz Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző neve) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a Strausz Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző neve) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen szerződés létre nem jöttének megállapítása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2015. szeptember 24-én kelt 32.G.40.008/2015/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 500.000 (Ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2003. február 1-jétől 2022. december 31-éig kizárólagosan üzemelteti a ... szennyvíztisztító művet. A szennyvíztisztító művel műszaki egységben lévő csatornahálózat üzemeltetője az alperes. A peres felek között 2008. november 11-én a Fejér Megyei Bíróság a 15.G.40.055/2006/105. számú ítéletével szennyvíz átadás-átvételi szerződést hozott létre.

A peres felek között két per volt folyamatban. A 2011. december 19-én kelt 15.G.40.169/2009/38. számú ítéletével az elsőfokú bíróság a felperest 65.759.080 forint és járulékai megfizetésére kötelezte. A 2012. január 8-án kelt 15.G.40.018/2010/54. számú ítéletében az elsőfokú bíróság az alperest 624.158.479 forint és járulékai megfizetésére kötelezte. A felek fellebbezései folytán az ügyek a Fővárosi Ítéltáblára kerültek, ahol az eljárás közös kérelemre több alkalommal szünetelt.

... Megyei Jogú Város Közgyűlésének ... számú határozata a felperes társasági szerződését módosította, egyúttal felhatalmazta a polgármestert annak aláírására, valamint a felperes további működtetéséhez szükséges valamennyi kapcsolódó szerződés aláírására az ügyrendi, igazgatási és jogi bizottság véleményének kikérését követően.

2012. augusztus 15-én a peres felek akkori ügyvezetői megállapodást kötöttek, amelyben a felek a végzett szolgáltatások ellenértékét és igazolt költségeit 2008. május 1-jétől 2012. március 31-ig tartó időszakra vonatkozóan határozták meg. Rögzítették az egymás felé végzett szolgáltatások ellenértékét és azt, hogy az egymással szemben fennálló követeléseket kompenzációval rendezik, a kompenzáció után az alperesnek 268.254.138 forint tartozása maradt, amelynek kiegyenlítésére „külön pénzügyi megállapodás szerint fog sor kerülni”.

... Megyei Jogú Város Önkormányzata, mint a felperes tulajdonosa a 2012. szeptember 27-i ülésén meghozott ... számú határozatában a fenti megállapodást és az ez alapján kötendő perbeli egyezséget

nem hagyta jóvá, utasította a felperes ügyvezetőjét, hogy az egyezséget a Fővárosi Ítéltábla előtt folyó perben ne kösse meg, ne kérje annak jóváhagyását, továbbá kezdeményezze a megállapodás szerződéssel történő felbontását. A felperes ügyvezetője 2012. október 1-jén az alperes ügyvezetőjéhez címzett levelében kezdeményezte a fenti megállapodás felbontását, amely nem vezetett eredményre.

A peres felek között 2013. január 1-jei hatállyal 2013. május 24-én szennyvíz átadás-átvételi szerződés jött létre, amelyben rögzítették, hogy ... Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése a ... számú határozatával jóváhagyta a felperes 2012. évi beszámolójának mérlegét, ennek ismeretében a felek 2012. december 31-ig elszámoltak egymással.

2013. május 29-én a felperes ügyvezetője az akkori jogi képviselőhöz írt levelében közölte, hogy a felek között peren kívüli megállapodás jött létre, ezért felhívta a jogi képviselőt, hogy az alperes jogi képviselőjével együtt közösen kérjék mindkét peres eljárás megszüntetését. Közölte továbbá, hogy az önkormányzat képviselő testülete a 2013. május 23-i ülésén jóváhagyta a megállapodások alapján végzett elszámolások szerint elkészített 2012. évi beszámolót.

A peres felek 2013. május 31-én megállapodást írtak alá a 2012. április 1-jei és december 31-e közötti időszakra, amelyben meghatározták a végzett szolgáltatások ellenértékét és igazolt költségét. A kompenzációk és a beszámítások eredményeként rögzítették, hogy az alperesnek 19.338.874 forint tartozása maradt, amelynek kiegyenlítésére külön pénzügyi megállapodás szerint kerül majd sor.

A peres felek jogi képviselői 2013. június 3-án közös beadványban kérték a Fővárosi Ítéltábla előtt folyó mindkét perben az eljárás megszüntetését a Pp. 157. § f) pontja alapján. A Fővárosi Ítéltábla a 16.Gf.40.476/2013/2. számú és a 4.Pf.21.057/2013/2. számú végzéseivel a pereket megszüntette, az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, rendelkezett továbbá a mérsékelt eljárási illeték viseléséről.

A felperes 2013. június 28-án a Fővárosi Ítéltáblán mindkét perben bejelentette, hogy a per megszüntetése iránti kérelmét visszavonja, mivel a felek közötti jogvita nem zárult le. A per megszüntetését követően benyújtott beadványoknak azonban a Fővárosi Ítéltábla nem adott helyt.

... Megyei Jogú Város Közgyűlése a 2013. július 9-én hozott ... számú határozatában kijelentette, hogy a felek között 2013. május 31-én megkötött elszámolásra vonatkozó megállapodást, illetve a perek megszüntetésére vonatkozó meghatalmazást nem hagyja jóvá és utasította a felperes ügyvezetőjét, hogy kezdeményezze a megállapodás felbontását, amennyiben ez sikertelen marad, úgy intézkedjen a megállapodás bíróság előtti megtámadásáról, a társaságok közötti elszámolás és a tartozás megfizetése érdekében polgári per megindításáról 2013. augusztus 15-éig.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2013. szeptember 3-án benyújtott és pontosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a 2012. augusztus 15-i, a 2013. május 31-i és a 2013. június 3-i megállapodások nem jöttek létre, azok a felperest nem kötik, mert a megállapodások megkötése során eljáró felperes korábbi ügyvezetője álképviselő volt. Ezen kereseti kérelmének alátámasztásaként hivatkozott a Ptk. 221. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 205. § (1) bekezdésére.

A megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában előírt feltételei fennállása tárgyában előadta, hogy a felperesnek nincs lehetősége az alperestől teljesítést kérni, mivel az ügyvezetők a felek közti pereket lezártak tekintették, így a felperes elveszítette azt a lehetőségét, hogy a két jogvitában korrekt, a jogszabályoknak megfelelő döntés születhessen. A megállapodásokkal elfogadott elszámolási, számítási alapok fennmaradásuk esetén irányadók maradnának olyan jövőbeni időszakra is, amelyről még nem egyeztek meg. A megállapodásokban foglalt elszámolási, számítási alapelvek, kondíciók nem a felperes érdekében kerültek meghatározásra, azok nem tükrözik a felperes akaratát. Emiatt a megállapítási kereset a felperes jogainak megóvása érdekében szükséges, jogi érdeke fűződik a megállapodások létre nem jöttének megállapításához. Közölte, hogy egyelőre nem kívánja

a felek közti elszámolást és a jogalap nélküli gazdagodás következményeinek alkalmazását, mert a felek között bonyolult elszámolási vita áll fenn. A felperes működése és bevételei az alperessel fennálló jogviszonyán múlik, az általa működtetett szennyvíztisztítóba csak az alperes részéről kerül tisztítandó szennyvíz, ezért a felperes a megkötött megállapodásokkal ki van szolgáltatva az alperesnek.

Másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a 2012. augusztus 15-én és a 2013. május 31-én kötött megállapodások nem jöttek létre a Ptk. 215. § (1) bekezdése értelmében a polgármester jóváhagyásának hiányában. A Ptk. 239/A. § (1) bekezdése szerint az érvénytelenség jogkövetkezményét nem kérte alkalmazni, ebben az esetben nem kell vizsgálni a megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában foglalt előfeltételeinek fennállását. Ezen kereseti kérelmének alátámasztásaként hivatkozott ... Megyei Jogú Város Közgyűlésének a ... számú határozatára. Ez az önkormányzati határozat úgy értelmezendő, hogy a felek között létrejött megállapodáshoz harmadik személy, azaz a polgármester, illetve az önkormányzat jóváhagyása szükséges. Ennek hiányában a felek között a megállapodások a Ptk. 215. § (1) bekezdése értelmében nem jöttek létre, azaz azok felperest nem kötik. A megállapodások jóváhagyását a közgyűlést mindkét esetben kifejezetten megtagadta.

Harmadlagos kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a 2012. augusztus 15-i megállapodás 3.8., 3.9. és 4.6. pontjai ... Megyei Jogú Város Önkormányzata 2/2002. (I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdésébe, mint jogszabályba ütköznek, emiatt azok semmisek. A hivatkozott rendelet az alperes számlakibocsátási kötelezettségét úgy módosította, hogy egy összevont számlát volt köteles kiállítani, amely tartalmazza az ivóvíz, szennyvízelvezetés szolgáltatás és a tisztítási tevékenység ellenértékét. Ezen kereseti kérelmével kapcsolatban is utalt arra, hogy a Ptk. 239/A. § (1) bekezdése alapján az érvénytelenség megállapítását a jogkövetkezmények levonására irányuló kérelem nélkül is kérheti.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

Az álképviselőre vonatkozó felperesi hivatkozást azért tartotta alaptalannak, mert a társaság ügyvezetője képviseli harmadik személlyel szemben a társaságot, sem a létesítő okirat, sem a cégnyilvántartás nem tartalmazott utalást az ügyvezető ügyletkötési jogosultságának a korlátozására. A zárt ülésen meghozott közgyűlési határozatról nem tudott, erről a felperes senkit, saját ügyvezetőjét sem tájékoztatta. Utalt arra, hogy a felperes a szerződéseket azok hosszas és alapos vizsgálata ellenére nem támadta meg, azóta mindkét fél teljesítette is. Álláspontja szerint a cégekivonatban feltüntetett törvényes képviselő nem minősülhet álképviselőnek. Amennyiben az lett volna, a felperes a szerződéseket jóváhagyta azzal, hogy ténylegesen végrehajtotta az abban foglaltakat. Alaptalannak tartotta a Ptk. 239/A. §-ára való hivatkozást is, az az elsődleges kereseti kérelem esetén nem is alkalmazható. A Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset előfeltételei nem állnak fenn, mivel az igényét marasztalási perben érvényesítheti, megóvandó érdeke sem fűződik a felperesnek a megállapításhoz.

A másodlagos kereseti kérelmet is alaptalannak tartotta, mert a szerződés létrejöttét nem kötötték harmadik személy hozzájárulásához. Nem érthető, hogy miért kéri a felperes olyan szerződés érvénytelenségének a megállapítását, amely álláspontja szerint nem jött létre. Amennyiben ezt kéri, akkor szükséges a megállapítási kereset előfeltételeinek vizsgálata, a Pp. 239/A. § rendelkezései nem alkalmazhatók. Álláspontja szerint a megállapítási kereset előfeltételei egyébként sem állnak fenn. Utalt arra, hogy a felperes tulajdonosa olyan határozatot hozott, amelyben az ügyvezetőt a megállapodások felbontására utasította, amivel elismerte a megállapodások létrejöttét.

A harmadlagos kereset elutasítását azért kérte, mert a keresetben hivatkozott pontok nem sértik a 2/2002.(I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a jogszabály egyáltalán nem szabályozza, hogy hány darab számlán kell kibocsátani a díjat. Az elszámolási

megállapodást egyébként egy évvel a fenti rendelet hatályon kívül helyezését követően kötötték meg.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2015. szeptember 24-én kelt 32.G.40.008/2015/11. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 3.810.000 forint perköltséget.

Határozata indokolása szerint a felperes keresetében kért megállapodások létre nem jöttének megállapítására irányuló kereseti kérelmek esetén vizsgálni kell, hogy fennállnak-e a megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában írt előfeltételei. Rögzítette, hogy a megállapodásokban a felek az egymással szembeni fizetési kötelezettségeiket rendezték. Amennyiben a felperes szerint ezek a szerződések nem jöttek létre, nincs akadálya annak, hogy továbbra is kérje a szerződéssel érintett követeléseit teljesítését, mivel a perek megszüntetéssel zárultak, ezért a jogvita nem ítélt dolog. A felperest semmi nem gátolja abban, hogy marasztalásra irányuló kereseti kérelmet terjesszen elő, amelynek keretében hivatkozhat arra, hogy álképviselő, illetve az ügyvezető képviselői jogkörének túllépése miatt nem jöttek létre a megállapodások. Amennyiben ezeknek a megállapodásoknak a felek jövőbeni jogviszonyára vonatkozóan bármilyen kihatásuk lenne, abban az esetben a felperesnek lehetősége lesz a fenti hivatkozásai előterjesztésére. Az a körülmény, hogy a felek között bonyolult elszámolási vita áll fenn, és ezért nem kívánja egyelőre a felek közti elszámolást és a jogalap nélküli gazdagodás következményeinek alkalmazását, nem ad alapot megállapítási kereset előterjesztésére, ezért az elsődleges kereseti kérelem alaptalan.

A másodlagos keresettel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a ... számú közgyűlési határozat nem tartalmazott olyan megkötést, ahogy azt a felperes a keresetében értelmezte, abban csupán annyi szerepel, hogy a polgármestert felhatalmazta a felperesi cég további működtetéséhez szükséges valamennyi szerződés aláírására. Ezen túlmenően a felperes tévesen hivatkozott a Ptk. 239/A. §-ára, amely ebben az esetben nem alkalmazható. A Ptk. 215. § (1) bekezdésének szövegéből az következik, hogy harmadik személy beleegyezése vagy hatósági jóváhagyás nélkül a szerződés nem jön létre, ami nem azonosítható azzal, hogy a szerződés érvénytelen. A Ptk. 215. §-ának (3) bekezdése azt jelenti, hogy a létre nem jött szerződés esetén az érvénytelenségnek a Ptk. 237. §-ában írt jogkövetkezményeit kell alkalmazni. Ez a jogszabályi rendelkezés azonban nem jelenti azt, hogy az ilyen szerződést a jogalkotó érvénytelennek tekintené. A harmadik személy jóváhagyása, illetve hatósági hozzájárulás hiányában létre nem jött szerződés esetében nincs helye az érvénytelenség megállapítására, illetve a jogkövetkezmények alkalmazásának mellőzésére irányuló kereseti kérelemnek. A felperes keresete valójában nem az érvénytelenség megállapítására, hanem annak megállapítására irányult, hogy a szerződések nem jöttek létre, amely kereseti kérelemre a Pp. 123. §-a irányadó. A felperes az ezen kereseti kérelmével kapcsolatban előadott hivatkozását a szerződéssel érintett követeléseit iránt indított perben is előterjesztheti, továbbá utalt az elsődleges kereseti kérelem alaptalanságával kapcsolatban kifejtettekre.

A harmadlagos kereseti kérelem azért alaptalan, mert a 2/2002. (I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdésében foglaltak nem ellentétesek a 2012. augusztus 15-i megállapodás 3.8., 3.9. és 4.6. pontjaival. A 2/2002. (I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdéséből nem olvasható ki a felperes által hivatkozott értelmezés, mert abból nem állapítható meg, hogy ne lehetne akár az ivóvízdíj, akár a szennyvízelvezetési díj, akár a szennyvíztisztítási díj vonatkozásában külön számlát kiállítani. A jogszabály csak annyit ír elő, hogy az egyes esetekben meghatározott díjak milyen költségeket tartalmaznak. Lényegében azt írja elő, hogy az egyes díjak tartalmazzák az üzemeltetési és a karbantartási költségeket, azaz az utóbbiakra külön számla nem bocsátható ki, külön díjigény nem érvényesíthető.

A Fejér Megyei Bíróság 2008. november 11-én kelt 15.G.40.055/2006/105. számú ítéletének indokolása a jelen perben eljáró bíróságot nem köti, az ott leírtakkal nem ért egyet, mivel ilyen

következtetés a jogszabályból nem vonható le. A felek szerződése szerint valóban összevont számlát kell kiállítani, ám a felek az általuk a szerződésben lefektetett szabályoktól egyező akaratall eltérhetnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének történő helyt adást és az alperes perköltségben marasztalását, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, valamint az eljárási költségek megállapítását kérte.

Álláspontja szerint a Pp. 123. §-ában meghatározott megállapítási kereset feltételei fennállnak. Az elsődleges és a másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy a felek között fennállnak-e vagy sem a perben támadott megállapodások. Az elsőfokú eljárásban kifejtette, hogy miért állnak fenn a megállapítási per előfeltételei, ezzel kapcsolatban előadta, hogy nem a felperes érdekében kerültek meghatározásra az abban foglalt elszámolási, számítási alapelvek, kondíciók, és a megállapodások nem tükrözik a felperes akaratát.

A megállapodások megkötése anyagi jogilag is köti a felperest, mert az ott rögzített elvi elszámolási és számítási alapok nem engedik meg, hogy attól a jövőben eltérjen. Ezek az elszámolási, számítási alapok irányadóak lennének fennmaradásuk esetén olyan időszakra is a jövőben, amelyre még megállapodás nem született, mert az alperesnek nem lenne oka ettől eltérni. A megállapodások kizárják a korrekt elszámolási jogát a felperesnek, illetve a jövőre nézve kizárják az igényérvényesítés lehetőségét. Mindezekre tekintettel előadta, hogy az álképvisellel kapcsolatos megállapítási kereset benyújtása a felperes jogainak megóvása érdekében szükséges, a megállapodások létre nem jöttének megállapításához jogi érdeke fűződik. A megkötött megállapodásokkal a felperes ki van szolgáltatva, ezért a felperes jogvédelemre szorul az alperessel szemben.

A másodlagos kereseti kérelem körében a fent kifejtetteken túlmenően előadta, hogy az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a Ptk. 239/A. §-a és az 5/2013. számú Polgári jogegységi határozat értelmében, amennyiben a kereset a Ptk. 239/A. §-a alapján kerül benyújtásra, akkor a Pp. 123. §-ában foglalt feltételeket nem kell vizsgálni. A Ptk. 239/A. §-a rendelkezéseinek bevezetése azért történt meg a jogalkotó részéről, hogy a felek közötti elszámolási vitákat, azaz az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonását egymással békés úton, peren kívül rendezhessék. Álláspontja szerint a Ptk. 215. § (3) bekezdésének azon rendelkezése, amely szerint a jóváhagyás hiánya esetében a szerződésre az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni, úgy értelmezhető, hogy a szerződést úgy kell tekinteni, mintha érvénytelen lenne, ezért a Ptk. 239/A. §-a alapján kérheti csak azt, hogy a szerződés a jóváhagyás hiánya miatt nem jött létre, de az érvénytelenség jogkövetkezményei ne kerüljenek alkalmazásra.

A harmadlagos kereseti kérelem körében változatlanul előadta, hogy a 2/2002.(I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdése alapján az alperes számlakibocsátási kötelezettsége úgy módosult, hogy egy számlát volt köteles kiállítani, amely tartalmazza mind az ivóvíz, szennyvízelvezetés szolgáltatás és tisztítási tevékenység ellenértékét, a tisztításra nem bocsáthatott ki külön számlát. Álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a Fejér Megyei Bíróság 15.G.40.055/2006/105. számú ítéletének 4. oldal harmadik bekezdésére, 8. oldal hatodik bekezdésére, 9. oldal utolsó bekezdésére azzal, hogy ezen hivatkozása szerepel a 2015. június 12-i beadványának 3. oldal 4. pontjának második bekezdésében is. Ezen túlmenően hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.058/2009/9. számú ítélete 3. oldalának második bekezdésében foglaltakra, ahol az szerepel, hogy az alperes „Előadta továbbá: az egységes számlázásra való áttérés miatt lehetetlenült a szerződéses kötelezettségeinek teljesítése”. Ebből pedig az következik, hogy az alperes is úgy értelmezte a 2006. január 1-jén hatályba lépett rendeletet, hogy onnantól kezdve egységesen, azaz egy számlát kiállítva kellett számláznia.

A fellebbezésében idézte továbbá a Fővárosi Ítéltábla említett ítélete 4. oldalának 10. sorától rögzített megállapításait, a 6. oldal utolsó előtti bekezdésében foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy mindezekből az következik, hogy az alperes az ítélet rendelkező részét, amely szerint egy számlát kell kiállítania, nem fellebbezte meg, azt el is fogadta magára nézve kötelezőnek. Az ítélet meghozatala előtt sem sérelmezte ezt a fajta jogértelmezést, mivel a felperes szerződéstervezetét vette alapul a bíróság.

A felperes jogi képviselője a 2012. május 21-én benyújtott fellebbezési ellenkérelmében foglaltakból idézett, amelyet a Fővárosi Ítéltábla előtt 13.Gf.40.181/2012. számú eljárásban terjesztett elő, ezeket az állításokat jelenleg is osztotta.

Álláspontja szerint a Fejér Megyei Bíróság 15.G.40.055/2006/105. számú jogerős ítélete alapján az alperes egy számlát köteles kiállítani, az ivóvíz, a szennyvízelvezetés és tisztítási és kezelési díjról, amely ítélt dolognak számít, az ezzel ellentétes jelen ítéletben kifejtett indokolással nem értett egyet. Az ítélet indokolása és az anyagi jogerő között szoros, elválaszthatatlan kapcsolat áll fenn, ezért véleménye szerint az anyagi jogerővel bíró ítéleti rendelkezést alátámasztó jogszabályt értelmező indokolás is anyagi jogerővel rendelkezik, azzal ellentétes jogszabályi rendelkezés utóbb nem lehetséges sem a peres felek részéről, sem a jogalkalmazó szerv részéről.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, ezért nem volt módja egyéb bizonyítékok becsatolására, illetve bizonyítási indítvány megtételére, jogi álláspontja esetleges részletesebb kifejtésére, amit csak jelen fellebbezésében tett meg.

A felperes a másodfokú eljárásban becsatolta a 2015. december 16-án kelt Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Bünyügyi Igazgatóságának számú nyomozás megszüntetéséről szóló határozatát, amellyel kapcsolatban előadta, hogy a határozat indokolásában szerepel, hogy a nyomozó hatóság az illetékes ügyészség felé vádemelési javaslattal fog élni hűtlen kezelés bűncselekmény elkövetése miatt. A nyomozóhatóság azt állapította meg, hogy a felperes korábbi ügyvezetője, Cs. G. a 2012. augusztus 15-i és a 2013. május 31-i megállapodások megkötésére, a Fővárosi Ítéltábla előtti perek megszüntetésére nem rendelkezett felhatalmazással, ezért megállapítható vele szemben a hűtlen kezelés törvényi tényállása.

A Székesfehérvári Járási és Nyomozó Ügyészség 2016. január 14-én a felperes másik volt törvényes képviselőjéhez írt tájékoztatása szerint szám alatt vádiratot nyújtott be a ...i Járásbírósághoz, melyet ugyancsak csatolt. A becsatolt két irattal kapcsolatban előadta, hogy ezek igazolják Cs. G. volt ügyvezető álképviselőként történő eljárását, azt, hogy az általa megkötött megállapodásokat nyilvánvaló meghatalmazás nélkül, tulajdonosi döntés és utasítás, valamint utólagos jóváhagyás ellenére kötötte meg, ezért a megkötött megállapodások nem létezőnek tekintendők.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a ...i Járásbíróság előtt Cs. G. ellen folyó büntetőeljárás anyagát jelen üggyhöz szerezze be. Ennek az lenne a célja, hogy a jelen polgári perben meg nem hallgatott tanúk, így többek között Cs. G. vallomása megismerhető legyen. Tudomása szerint a nyomozás során több szakértői vélemény is készült arra vonatkozóan, hogy Cs. G. milyen módon követte el a hűtlen kezelést.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását.

A felperes elsődleges kereseti kérelmével kapcsolatban előadta, hogy a felperes továbbra is tévesen értelmezi a Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset előfeltételeit, amellyel kapcsolatban az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját változtatlanul fenntartotta.

Véleménye szerint a felperes a másodlagos kereseti kérelem elutasítása elleni fellebbezési kérelmében továbbra is összetéveszti a létre nem jött szerződés és az érvénytelen szerződés fogalmát. A felperes tényelőadása és a Ptk. 215. § (1) bekezdése alapján nem terjesztheti elő a

keresetét a Ptk. 239/A. §-ára hivatkozással.

A harmadlagos kereseti kérelemnél a 2/2002. (I. 11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdésében meghatározottakat nem lehet úgy értelmezni, ahogy azt a felperes teszi. Előadta, hogy egyébként a felperesnek állt érdekében a két számla kiállítása, amelyben való megegyezést semmi nem tiltotta meg a felek számára. Amennyiben a felek közös megegyezése eltér egy korábban elfoglalt bírói állásponttól, attól még nem fog jogszabályba ütközni, mert a per kapcsán nem ebben a kérdésben született jogerős döntés. Jogértelmezési kérdésben a jogerő kérdése fel sem merül. A bíróság mindig maga értelmezi az elé kerülő jogszabályt, ezen jogértelmezési kérdésben más bíróság által elfoglalt álláspont nem köti.

Érthetetlen számára, hogy a felperes által a másodfokú eljárásban csatolt iratok mennyiben támasztják alá a felperes keresetét, miként pótolják a megállapítási kereset hiányzó feltételeit. A felperes állításával szemben ezek az iratok semmilyen mértékben nem támasztják alá az ügyvezető alképviselői mivoltát. Amennyiben károkozás megvalósult, ezt a felperesnek a saját ügyvezetőjével szemben kell érvényesítenie, vagy ha nem vele szemben kívánná ezt érvényesíteni, akkor marasztalási keresetet kellene az alperessel szemben előterjesztenie.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással utasította el a felperes mindhárom keresetét.

A felperes a fellebbezésében megismételte az elsőfokú eljárásban előadott érveit, ezeket az elsőfokú bíróság elbírált és részletesen megindokolta, amely jogi indokolással a Fővárosi Ítéltábla teljes egészében egyetértett.

A felperes fellebbezésére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az alábbiakkal egészíti ki.

A felperes a másodlagos keresetét a Ptk. 215. § (1) bekezdésére alapította, és erre hivatkozással állította, hogy a perbeli megállapodások harmadik személy beleegyezése hiányában nem jöttek létre. Egyértelműen megállapítási keresetet terjesztett elő és csak utalt a Ptk. 239/A. §-ára. A Ptk. 239/A. §-át és a felperes által a fellebbezésében hivatkozott 5/2013. Polgári jogegységi határozatot kizárólag a szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt indított perekben kell alkalmazni. A felperes a másodlagos keresete körében semmilyen érvénytelenségi okot nem jelölt meg, csak a megállapodások létre nem jöttére hivatkozott, ezért a másodlagos kereset elbírálása körében sem a Ptk. 239/A. §-át, sem az 5/2013. Polgári jogegységi határozatot nem lehet alkalmazni.

A felperes fellebbezésben tett állításával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségét nem sértette meg.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A felperes a keresetlevelében előadta az annak alapjául szolgáló tényeket, csatolta az ahhoz kapcsolódó bizonyítékokat, ezért tisztában volt azzal, hogy a bizonyítási teher a keresete vonatkozásában őt terheli. A felperes jogi képviselőjének közreműködésével előterjesztett keresetében maga fejtette ki részletesen, hogy miért állnak fenn a megállapítási kereset előfeltételei. Mindez azt jelenti, hogy a felperes a Pp. 3. § (3) bekezdésének figyelembe vételével terjesztette elő és indokolta meg a keresetét, ezért nem szorult ezzel kapcsolatban külön tájékoztatásra és

kioktatásra.

Mindettől függetlenül megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperesnek a fellebbezésében idézett hivatkozásai sem alkalmasak eltérő tényállás megállapítására és ellentétes következtetés levonására.

A Pp. 229. § (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

Az ítéletekhez anyagi jogerő hatás fűződik, ami azt jelenti, hogy a peresített jogviszony alapján a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket végérvényesen meghatározottnak kell tekinteni. Az ítélt dolog tárgya a keresettel érvényesített jogról való döntés, az annak alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések, így a felek közötti jogviszony minősítése is, amely utóbb nem tehető vitássá, attól egy későbbi perben a bíróság sem térhet el. Az anyagi jogerő tárgyi terjedelme egyrészt a jog azonosságát, másrészt a tényalap azonosságát feltételezi.

A Fejér Megyei Bíróság 15.G.40.055/2006/105. számú határozatának rendelkező része, amelyben a felek között a szennyvíz átadás-átvételi szerződést a bíróság létrehozta, nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a ... kizárólag egy számlában érvényesítheti az ivóvíz, szennyvízelvezetés szolgáltatás és tisztítás tevékenységek ellenértékét. Az ítélet rendelkező részéhez mindenképpen anyagi jogerő hatás fűződik, ezért az ítélt dolognak minősül. Ugyanakkor a 2/2002. (I.11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdésének értelmezéséhez jogerő hatás nem fűződik, ezért azt a jelen ügyben az elsőfokú bíróság a korábban eljáró bíróságtól eltérően értelmezhetette, ahogy arra az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott. A jelen ügyben eljáró elsőfokú bíróság a 2/2002. (I. 11.) számú közgyűlési rendelet 3. § (1) bekezdését helyesen értelmezte, azzal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A Fővárosi Ítéltábla elutasította a felperesnek a ...i Járásbíróság előtt Cs. G. ellen folyó büntetőeljárás iratainak a beszerzését, mivel az ebben a megállapítási perben irreleváns.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert egyik kereseti kérelem vonatkozásában sem kell lefolytatni további bizonyítási eljárást. Az elsőfokú bíróság mindhárom kereset vonatkozásában a tényeket tisztázta, a felperesnek a keresetében kifejtett jogi érveit teljes körűen elbírált.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért neki kell megfizetnie a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült költségét. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel csökkentett összegben, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel állapította meg azzal, hogy az a 4/A. §-ában meghatározott általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2016. március 16.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke
. Kurucz Zsuzsánna s.k.. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő